

vil spørge fru Inger Marie Bruun-Vierø: Husker jeg rigtigt, eller husker jeg forkert?

(Kort bemærkning).

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Jamen jeg kan da kun bekræfte, at hr. Jørgen Winther husker rigtigt. Men det, der er sket i den radikale folketingsgruppe, ligesom det sikkert sker i alle mulige andre grupper, er jo, at da den er en demokratisk forsamling, tager vi nogle diskussioner, og synspunkterne bøjer sig imod hinanden, og det kan man jo aldrig klandre nogen for, for ellers kom vi ingen vegne.

Frank Aaen (EL):

Ingen tvivl om, som det er sagt af andre før mig, at rygning er et af vore største sundhedsproblemer, og at det er et særligt problem, når unge begynder at ryge.

Man kan gå og blive i lidt dårligt humør, når man – i stigende grad synes jeg – ser unge mennesker gå rundt på gaden med en smøg i den ene hånd. Det er et ganske alvorligt problem, som der skal gøres noget ved, og derfor er vi heller ikke i Enhedslisten på nogen måde uenige i hensigten med dette lovforslag. Men vi vil godt rejse det spørgsmål, om et forbud i folkeskolen rettet mod eleverne også er den rigtige metode.

Vi har selvfølgelig, som i andre partier, i Enhedslisten haft en stor diskussion om emnet, og der er holdninger lige fra, at tobak skal købes på recept, og over til en lidt mere liberal holdning til tobaksrygning. Men den overvejende stemning er hos os, at et forbud ikke er den rigtige metode.

Jeg husker min egen skoletid. Dengang var det forbudt at ryge under nogen omstændigheder, men det hindrede overhovedet ikke rygning på nogen måde. Enten forlader eleverne skolen i frikvartererne og kommer måske for sent til næste time, eller de ryger på toiletet. Det var den mest anvendte metode i min tid. Jeg har aldrig selv røget, men jeg kunne jo se røgen, og jeg tror slet ikke, man kan stoppe rygningen på den måde, der foreslås her.

Jeg er også bange for, at rygning kan gå hen og blive en del af det opgør mod autoriteterne, som jo ligger i alle unge. En del af Enhedslistens folketingsgruppe startede deres politiske karriere i folkeskolen ved at være bannerførere i kampen for retten til, at børn også måtte ryge. Jeg støttede ikke selv deres kamp, men det er jo altså velkendt, at i alle unge bor der et oprør

mod autoriteterne, og også af den grund er jeg ikke sikker på, at dette forslag vil virke efter hensigten. Jeg er også bange for, at man kan risikere, at det bliver en sovepude: Nu er det problem løst. Det er det ikke og måske tværtom.

Det, Enhedslisten foreslår, er, at det selvfølgelig skal være en ret for alle mennesker, at de kan færdes i røgfri miljøer, og især børn, som ikke færdes frit, skal selvfølgelig være sikre på, at dér, hvor de er påbudt at være, er der ikke røg. Vi mener, at alle skoler og institutioner skal have en rygepolitik, som diskuteres demokratisk og vedtages demokratisk med deltagelse af elever og forældre og lærere hele vejen igennem, også for på den måde at skabe opbakning om en sådan rygepolitik. Jeg tror, det er meget mere effektivt at gå den vej gennem diskussion og lokal beslutning, end det er ved et påbud fra oven.

Så skal der også gives penge til afvænnning. Jeg har ikke set det nævnt nogen steder i de papirer, jeg har set indtil nu, men jeg mener, der skal afsættes en særlig pulje penge, og der skal nok også gøres en særlig indsats for, hvordan man hurtigst muligt kan få fat i de børn, der begynder at ryge, med henblik på at sætte ind med afvænnning.

Så synes jeg ikke, man skal glemme i en debat som denne, at det også drejer sig om at bekæmpe rygningen generelt, f.eks. at vi hurtigst muligt får forbudt de tobaksreklamer, som også appellerer til unge mennesker, og vi skal have forbudt de tilsætningsstoffer, som vi har talt om flere gange, og som øger afhængigheden. I denne forbindelse er det ikke mindst de tilsætningsstoffer, som gør det nemmere at begynde at ryge. Tobaksindustrien er jo snedig. De ved godt, at den første smøg gør ondt i halsen, og derfor tilsætter man nogle stoffer, der gør, at det ikke gør så ondt, og at det ikke river så meget. Vi skal have forbudt den slags tilsætningsstoffer.

Jeg synes – det er også en opfordring til ministeren – at vi hurtigst muligt må tage det opgør med tobaksindustrien om at få forbudt de tilsætningsstoffer, der f.eks. er med til at gøre det nemmere at begynde at ryge, og vi skal have forbudt de reklamer, som også er med til at lokke de unge.

Vi har altså haft en debat i Enhedslisten om det, og det er også klart, at når man nærmer sig behandlingen af et lovforslag, bliver debatten mere omfattende. Men den overvejende stemning i vores gruppe og i vores bagland er på nu-